

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Landstthinget. No. 20.

Fjerde Session.

16de Møde.

Onsdagen d. 10. November.

(Forts.).

Syholm: Den næstsidste ærede Talers Bemærkninger foranledige mig til at gjentage en Bemærkning, som jeg maaskee mindre tydeligt fremsatte ved sidste Behandling af denne Sag. Det forekommer mig nemlig, at, hvis Vaccinationen var et usejlsomt Sikkerhedsmiddel imod Kopperne, vilde det ogsaa være urimeligt eller unødvendigt at indføre samme som Tvang; det stiller sig nemlig saaledes for mig, at, naar den, som faaer sit Barn vaccineret, vidste, at dette Barn i intet Tilfælde var udsat for Smitte af Kopperne, vilde det vel kunne overlades til Enhver at sikke sig paa denne Maade imod Koppesygdommen, og ganske roligt at overlade til Naboerne at udsætte deres Børn for Smitte, ved ikke at lade dem vaccinere, da denne Smitte ikke videre kunde komme hans Børn til Skade. Men netop, naar man antager, at Vaccinationen kun er et Sikkerhedsmiddel imod en vis Intensitet af Smitten, forekommer det mig rimeligt og nyttigt, naar Loven bestemmer, at Alle skulle lade deres Børn vaccinere, for at de, hvis Børn ere vaccinerede, ikke skulle udsættes for, at Manglen af Vaccination hos Naboens Børn kunde frembringe en Intensitet af Smitten, som gjorde den Uleilighed og Befrustning samt maaskee andre Ulemper, som de have underkastet sig ved at lade deres Børn vaccinere, mindre nyttig eller maaskee ganske unyttig, idet Børnene dog vare udsatte for Smitte (af en Koppesygdom, som kunde indfinde sig paa et Sted, hvor en stor Deel af Indbyggerne ikke vare vaccinerede.

Kierregaard: Jeg vil blot med Hensyn til, hvad den sidste ærede Taler atter idag har søgt at gjøre gjældende, tillade mig at bemærke,

at jeg i dette Argument ikke er istand til at følge med ham. Det forekommer mig, at der, selv om det var nok saa afgjort, at Vaccinationen sikrede ubetinget og mere end en sædvanlig Mennefsalderens Længde for Koppesmitten, dog ligesuldt for Mange vilde være meget god Grund til at afholde sig derfra. Thi fra det Standpunkt, hvorfra der opponeres imod Vaccinationen, paastaes jo, at den sikrer mod een Sygdom ved at fremkalde en anden, navnlig Kiertelsyge, og de, som paastaae dette, sige naturligvis, at man kan kjøbe Guld for dyrt, og at de, hellere end at ødelægge Børnene med Kiertelsyge, ville lade det komme an paa, om de skulle døe af Kopper eller ikke. Det Samme gjælder om det andet Argument, som anføres; thi det er, som sagt, ikke mine Grunde, men Argumenter, der anføres af dem, der ængstes ved Vaccinationen. Thi, naar de anføre religiøse Betænkkeligheder, er det naturligvis ligedan: hvad enten, ville de sige, den sikrer ganske eller tildeels, ansee vi det for betænkkeligt saaledes at forsøge at gaae Forsynet imøde paa dette Øbet. Som sagt, jeg anseer det ikke saaledes; men jeg seer godt, at deres Grunde ogsaa i det tænkte Tilfælde ville blive urokkede, og at de allsaa ligesuldt kunde og vilde vægre sig, selv om det kunde tænkes, at man igjen overbeviste sig om, at Vaccinationen skulde være fuldkommen sikrende. Det er af den høitærede 5te Rigsdagsmand for Kjøbenhavn (Orsted) bemærket, at der skulde være noget Ubilligt i, naar man atter og atter erindrede om, at først antog de lægefyndige Autoriteter, at Vaccinationen var ubetinget sikrende, og at de siden frafaldt dette. Men dette er man nødt til at bringe i Grindring, fordi de samme Lægeautoriteter synes desuagtet at holde fast ved den Mening, at, hvad end Videnskaben siger, efterat det har vist sig, at Videnskaben kan gribe feil, skal der dog bruges Tvang, for